HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

משבע בסוף. כשישמעו זו שמת ותבע לגבות כתובתה משבע שלא עכבה בידה משל בעלה כלום: **ולא משבע בתחלה.** בשעת גיבוי מזונות: **גמ' חדמון בן גדלי: גוזרין גזירות.** קיומה **נטיעה** גרסינן בפ"ק. גבי בהמה שנכנסה לרשות הניזק והזיקה קטמה נטיעת חילן כמה שמין אותה: **שמי כסף.** שמי מעות: **כמי דינין.** של עבדים ושלשה: **כמי נכסים.** להתפלל: **כמי מדרשות.** למשנה ולתלמוד: **כמי סופרים.** לללמוד תיוקות: **נוטלין שכרן.** ומתפרנסין הימנו לפי שלא היו עסוקין במלאכתן: **כרשיעי עסקינן.** שנוטלין שכר לדון יותר מכדי חייהן: **לא ספקו.** למזונות: **אע"פ שלא רלו.** ליטול: **ליפסידו.** שלא: **כסורס שוחדא.** שלא תחייבני אם זכאי אני: **כסורס אגרא.** שכר טורח: **הנוטל שכר לדון.** משנה היא בסמ' בכורות (דף כט.): **אגר דינא.** לא אומר לכם הדין כי אם בשכר כך וכך: **אגר נטילה.** שהיה נוטל ממלאכתו: **דהוה אפי כאמנרי דאמרה.** מריח בתורות יין מי זה רואי להתקייס והקרוב להתקלקל ימכרוהו מיד ושכר זה היה מצוי לו בכל יום: **כי הא.** דנטילת דמוכח שרי: **הכו לי גברא דלי.** מיא משקה שדותי: **בחריקאי.** במקומי. מריקאי אומר מי שהוא לשון (ב) פגוש כמו קריס חרוקות דשמיטת חולין (נט:) כלו' שאני מסתלק ונפגם מקומי: מינו

קשיא תלתא אתרין קשיא גזילות אגזירות. ומ"ת מדרבה מי גזילה וגזירה מרי מילי נינהו תלתא אמרי לא קשיא דדייני גזילה הוו תלתא דייני גזירות לא הוו אלא אמר רבי ואמר רבי חדא דאמינו סברא שתהא לדיין ז' שמי שרבות דכמה מנסים מנסיבים היו בירושלים שהיו יכולין לעמוד לכל שרבה ושרבה ועוד מי לאחד מהם הוו שמי שרבות לאחן המלרי היה לו להיות שהיה מסוב יותר מאחן בן מציעלוס כמו שפי' ר"ת.

מ"ר: **דחשיב** ליה קתני. ואין לפרש דחשיב ליה יותר דהא מוכח בברייתא דאחן המלרי היה מסוב יותר מאחן בן מציעלוס מדקתני ליה ברישא אלא ס"פ דחשיב ליה בתר הכי דאייני דהו ממני' אחן אומר שני דברים אחדמון אומר שבעה קתני אלא משיב ליה כגון אחן המלרי אלא דבר כלום לא קתני ולי גרסה דמשיב ליה החסוב יותר ואף על גב דקתני אחן המלרי ברישא הכי נמי לאסכמן [1] מעשה ברבי אלעזר ור' יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ור"ע אע"פ שר"ע היה חסוב מרבי אלעזר בן עזריה שהוא היה רחש לחכמים ובכל דוכתי אמרינן (פסחים נ.) כגון ר"ע וחבריו ובשילהי פ"ק דיבמות (דף טז.) גבי מעשה דרבי יוסף בן הרכינס לחמר להס רבי יהושע אלי אלך ואחריו מי רבי אלעזר בן עזריה ואחריו מי ר"ע וכשנכנסו אלו אמר לר' יהושע יש בן לעזריה חבריו הרי לא היה יודע שר' אלעזר בעולם ולר' עקיבא אמר אחה הוא שמחן הולך מסוף העולם ועד סופו ואפ"ה מזכיר ר' אלעזר ברישא והיינו טעמא [2] שהיה ממשפחה מיוחסת יותר מר"ע שהיה עשירי לעזרא וגם בשביל נשיאותו הכא נמי דקתני אחן המלרי ברישא לא בשביל שהיה חסוב יותר אלא משום שהוא ממשפחה מיוחסת יותר מאחן בן מציעלוס ואומר רבי דמ"מ אקשי לן אמאי לא אמני כדאמרי ר"ת ואלו פירכא היא דאי אחא אחא להו לפי שדברו במשנתנו הוה ליה למיתני שני דייני גזילות שהיו בירושלים אבל מדקתני היו בירושלים משמע שניס היו ואו לא ועוד מדאמרינן בסמוך רבי נתן אומר אלף נחוס הממי לרבי נתן אלא ואמי דאמרי שבירושלים היה ועל כרחך אברייתא לא אקי לא"כ לר' נתן אבעא הוו ואחן מוקמינן להסיא דקתני שאשה מדמון ואחן ואחוס הממי לרבי נתן אלא ואמי דאמרי שבירושלים היה חסוב כמותם. מ"ר: **גזירי** גזירות שבירושלים היו נוטלין **שכרן מתרומת הלשכה.** הא אלא פריך הכא והיכי עבדי הכי והכתיב ושוחד לא תקח וכ"ת ה"מ היכא דשקיל מחד ומחבריה לא שקיל דלמא אתי לאצלויי דינא קרנא ביין דשקיל מתרוייהו לא אתי לאצלויי דינא וכי לא אתי לאצלויי מי שרי והתניא ושוחד לא תקח מת"ל אם ללמד שלא לזכות את החייב ושלא לחייב את הזכאי אמרה תורה לא תקח שוחד הני מילי היכא דשקיל בחורת אגרא שוחדא קרנא בחורת אגרא הוה שקיל ובחורת אגרא מי שרי והתנן הנוטל שכרו לדון דיניו בטלין ה"מ אגר דינא קרנא אגר בטלה הוה שקיל ואגר בטילה מי שרי והתניא מכוער הדיין שנוטל שכר לדון אלא שדינו דין ה"ד אילימא אגר דינא דינו דין שהרי דינו בטלין אלא אגר בטילה וקתני מכוער הדיין הנוטל שכר לדון דיניו בטלין אלא לאו אגר בטלה וקתני מכוער הדיין ה"מ בטלה דלא מוכחא קרנא בטילה מוכח כזה דהוה תהי בחמרא ויהבו ליה זוזי כי הא דר"ה הוה דלי דולא כי אתא לקמיה לדינא א"ל הב לי גברא דדלי בהרקאי פי' במקומי ואדון לכו דינא

תשבע בסוף ולא תשבע בתחלה נחלקו עליו בני כהנים גדולים ואמרו תשבע בתחלה ובסוף אמר רבי דוסא בן הרכינס כדבריהם אמר רבן יוחנן בן זכאי יפה אמר חנן לא תשבע אלא בסוף: **גמ'** ורמינהי שלשה דייני גזילות היו בירושלים אדמון בן גדאי וחנן המצרי וחנן בן אבישלום קשיא תלת אתרין קשיא גזירות אגזילות בשלמא אתרין לא קשיא דחשיב ליה קתני דלא חשיב ליה לא קתני אלא גזירות אגזילות קשיא אמר רב נחמן בר יצחק שהיו גוזרין גזירות על גזילות כדתניא [ו] קיטמה נטיעה ר' יוסי אומר גוזרי גזירות שבירושלים אומרים נטיעה בת שנתה שתי כסף בת שתי שנים ארבע כסף ורמינהי שלשה דייני גזירות היו בירושלים אדמון וחנן ונחום א"ר פפא מאן תנא נחום המדי נתן היא דתניא רבי נתן אומר אף נחום המדי מגוזרי גזירות שבירושלים היה ולא הודו לו חכמים ותו ליכא והאמר ר' פנחס אמר רבי אושעיא שלש מאות ותשעים וארבעה בתי דינין היו בירושלים כנגדן בתי כנסיות וכנגדן בתי מדרשות וכנגדן בתי סופרים דיינין טובא הוו וכי קאמרינן אגוזרי גזירות קאמרינן [ז] אמר רב יהודה אמר רב אסי [א] גוזרי גזירות שבירושלים היו נוטלין שכרן תשעים ותשע מנה מתרומת הלשכה לא רצו מוסיפין להם לא רצו אטו [ב] ברשיעי עסקינן אלא [ג] לא ספקו אע"פ שלא רצו מוסיפין עליהן קרנא הוה שקיל איסתירא מזכאי ואיסתירא מחייב ודאין להו דינא והיכי עביד הכי והכתי' [1] ושוחד לא תקח וכ"ת ה"מ היכא דלא שקיל מתרוייהו דלמא אתי לאצלויי דינא קרנא כיון דשקיל מתרוייהו לא אתי לאצלויי דינא וכי לא אתי לאצלויי דינא מי שרי והתניא [2] ושוחד לא תקח מה ת"ל אם ללמד שלא לזכות את החייב ושלא לחייב את הזכאי הרי כבר נאמר [2] לא תטה משפט אלא אפי' לזכות את החייב ולחייב את הזכאי אמרה תורה ושוחד לא תקח הני מילי היכא דשקיל בתורת שוחד קרנא בתורת אגרא הוה שקיל ובתורת אגרא מי שרי והתנן הנוטל שכרו לדון דיניו בטלין ה"מ אגר דינא קרנא אגר בטילא הוה שקיל ואגר בטילא מי שרי והתניא מכוער הדיין שנוטל שכר לדון אלא שדינו דין ה"ד אילימא אגר דינא דינו דין (ח) והתניא הנוטל שכר לדון דיניו בטילין אלא אגר בטילא וקתני מכוער הדיין [ה] הני מילי בטילא דלא מוכחא קרנא בטילא דמוכחא הוה שקיל דהוה תהי באמברא דחמרא ויהבי ליה זוזא כי הא דרב הונא כי הוה אתי דינא לקמיה [ו] אמר להו הבו לי גברא דדלי לי [ט] בחריקאי ואידון לכו דינא אמר רבי אבהו בא וראה כמה סמויות עיניהן של מקבלי שוחד אדם חש בעיניו נותן ממון לרופא ספק מתרפא ספק אינו מתרפא והן נוטלין שוה פרוטה ומסמין עיניהן שנאמר [1] כי השוחד יעור פקחים תנו רבנן [2] כי השוחד יעור עיני חכמים אפילו חכם גדול ולוקח שוחד אינו נפטר מן העולם בלא סמיות הלב ויסלף דברי צדיקים אפילו

דקרנא אומר ר"ת משום דלא [מסור] שלא מבעלי דינים אבל הכא משל גזבר ורבי מפרש להכא לאו בתורת שכר היו נוטלין שלא הכא כל שעה היו יושבין בדין ולא היו עוסקין בשום מלאכה ולא היה להס במה להתפרנס והיה מוטל על הגזבר לפרנסן אבל קרנא מקרמי בעלמא היה יושב ולא היה לו ליטול שכר ומהאי טעמא נמי אתי שפיר הא דקאמר לקמן (דף קו.) מלמדי הלכות שחיטה והלכות קמיצה היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה אף על פי שאכר תלמוד תורה אסור לקבל שכר אין זה המודר (נדרים דף נז.) מ"ר:

אפילו

מסורת הש"ס

ו) ב"ק נח:, ג) שקלים פ"ד ה"ב [ע"ש], ג) [יומא ו. יבמות לג: וש"ג], ד) קדושין נא: בכורות כט., ה) [ג' הערוך בערך הרם בהריקאי], ו) [בהגהה של פסחי], ז) [ועי' היטב מוספות ע"ז מה. ד"ה מר"ע ותוס' סוטה ד. ד"ה בן עזאי וכו' ומה שנרשם שם בגיליון],

תורה אור השלם

1. וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים: שמות כג ח

2. לֹא תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם: דברים טז יט

הגהות הב"ח

(א) גמ' והתנן הנוטל שכר: (ב) רש"י ד"ה כתריקאי וכו' נשון פגוש. וכן בעיל בלף פא. וכ"ש פי' שם מדיקאי בלו"ת:

מוסף רש"י

תשבע בסוף. כשמתפלגמן או מתגרש ומתבע כתובה משבע שלא עיכבה בידה משל בעלה כלום, ולא תשבע בתחלה. בפיקוח מזונות (לעיל פח.). קטמה נטיעה. בהמה שקטמה נטיעה (ב"ק נח:). גוזרי גזירות. קומי קנסות, חדמון וחנן בן מציעלוס (שם).

תוספות רי"ד

תשבע בסוף פירוש כשישמעו בו שמת ותבא לגבות כתובת' אז תשבע שלא עכבה בידה משל בעלה כלום ולא תשבע בתחלה עכשיו בעת גיבוי מזונות ובני כהנים גדולי' אמרו גם עכשיו תשבע שאין בידה משל בעלה כלום ובלא שבועה אין נותנים לה מזונות. קרנא הוה שקיל אסתירא מכל חד וחד ודאין להו דינא והיכי עביד הכי והכתיב ושוחד לא תקח וכ"ת ה"מ היכא דשקיל מחד ומחבריה לא שקיל דלמא אתי לאצלויי דינא קרנא ביין דשקיל מתרוייהו לא אתי לאצלויי דינא וכי לא שרי והתניא ושוחד לא תקח מת"ל אם ללמד שלא לזכות את החייב ושלא לחייב את הזכאי הרי כבר נאמר לא תטה משפט אלא אפילו לזכות את הזכאי ולחייב את החייב אמרה תורה לא תקח שוחד הני מילי היכא דשקיל בחורת אגרא שוחדא קרנא בחורת אגרא הוה שקיל ובחורת אגרא מי שרי והתנן הנוטל שכרו לדון דיניו בטלין ה"מ אגר דינא קרנא אגר בטלה הוה שקיל ואגר בטילה מי שרי והתניא מכוער הדיין שנוטל שכרו אלא שדינו דין ה"ד אילימא אגר דינא דינו דין מי שרי והתניא הנוטל שכרו לדון דיניו בטלין אלא לאו אגר בטלה וקתני מכוער הדיין ה"מ בטלה דלא מוכחא קרנא בטילה מוכח כזה דהוה תהי בחמרא ויהבו ליה זוזי כי הא דר"ה הוה דלי דולא כי אתא לקמיה לדינא א"ל הב לי גברא דדלי בהרקאי פי' במקומי ואדון לכו דינא

א א ב מיי' פ"ד מהל' שקלים הלכה ז סמג עשין מה טור ש"ע שם ס"ח סימן ט סעיף ג:

ב ג מיי' פכ"ג מהלכות סנהדרין הלכה ג סמג לאוין רס טוש"ע שם סעיף ג סימן לד סעיף יח בהגה"ס:

ג ד ה ו מיי' שם הלכה ה טור ש"ע שם סימן ט סעי' ה: